10de JAARGANG — CURAÇAO DEN 1e. APRIL 1893 — N° 483

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

PASCHEN.

Klonk in den Kerstnacht het liefelijk lied des Vredes door de hemelen, —nu gaat de zegezang des Overwinnaars langs de aarde.

Paschen! Dat woord heeft meer dan drie duizend jaren de wereld doen opspringen van vreugde. Reeds weerklonk het aan de grenzen van het oude Egypte; schaterde het aan de oevers van den Jordaan, ruiste het in de catacomben van Rome galmde het door de basilieken van Constantinopel en Nicea.

Paschen! Het Oosten en Westen trilde op het hooren van dien klank; er stroomde nieuw leven, nieuwe gloed over het aardrijk. Het was de gedachtenisviering van een feit, dat grootsch en indrukwekkend de geheele wereld blijde geestdrift instortte.

Paschen! Wij kennen de beteekenis, de oorsprong van dit woord? Het wijst heen naar het gelukkig oogenblik, waarop de boeien werden verbroken, waarin Israel zuchtte onder Pharao. Weegeklaag vervulde Egypte, want de Engel des Heeren was in den nacht voorbijgegaan en had alle eerstgeborenen getroffen in de huizen, waar de posten der deuren niet geteekend waren met het bloed des lams.

Doch dit alles was slechts voorafbeelding. Jezus Christus was het lam;— Pharao, de slang, die reeds van Adam's val het menschelijk geslacht trachtte te verderven; — Israël vertegenwoordige alle volken. De gedachtenis van de bevrijding van dood en slavernij, de gedachtenis van den voorbijgang des Engels en de de slachting van het lam vervulden het volk ieder jaar met dankbare vreugde; vol geestdrift gingen zij op ten tempel en vierde vele dagen het hooggetij van Paschen.

Maar wat voor afbeelding was, is werkelijkheid geworden en nu viert de katholieke Kerk, met den grootsten luister, de bevrijding des menschen van het slavenjuk des duivels, door den dood van Jezus Christus, het waarachtig lam, dat voor ons geslachtofferd werd, maar uit den dood glorierijk verrees.

Voor den katholiek ligt in dat feest de grondslag opgesloten van zijn gelooven, zijn hopen, zijn beminnen. Wij gelooven in en door en om Jezus Christus.

Maar gelooven wij blindelings? Spreekt Christus' geloofwaardigheid niet uit Zijne wonderen? En wat wonder gaf Christus zelf ons tot grondslag? Wat eenmaal de H. Paulus uitriep in zijn brief aan de Corinthiers: "Zoo Christus niet verrezen is, dan is ons geloof ijdel en zijn wij kinderen der slavernij en geen kinderen des lichts", geeft antwoord op onzen vraag. Want is Jezus Christus verrezen, dan is hij de Zoon Gods, gelijk Hij meermalen getuigde, dan zijn Zijne woorden waarheid, dan is Zijn Evangelie de eenige regel van ons geloof en onze zeden; dan is Zijn leer de eenige ware. Zijn Kerk de arke des heils.

Ons hopen! Hoe zou onze hoop beschaamd worden, wanneer Hij onmachtig, zich zelf den weg ter glorie niet bereiden kon. Hoe zou Hij ons veranderen in kinderen des lichts, Hij die uit eigen kracht de poorten des Hemels niet kon binnengaan? Neen, Jezus is verrezen en ook wij zullen verrijzen door zijn macht, gelijk de H. Paulus getuigt.

Jezus' woorden: "Ik zal u op den laatsten dag doen verrijzen" en "wanneer ik komen zal, zal Ik uwe sterfelijke lichamen veranderen en doen deelen in mijne glorie" zullen bewaardheid worden. Zijn verrijzenis is de vaste grondslag van ons hopen.

Maar gelooven en hopen zonder de liefde, wat zou het ons baten. Die gelooft, dat Jezus Christus waarlijk God is, die hoopt met Hem te zullen verrijzen en hij bezit de liefde niet, ijdel is diens geloof, onstandvastig zijn hopen. Liefde, uitgedrukt in daden, liefde, de afspiegeling van ons geloof en onze hoop in een christelijk leven, dat zet de kroon op den grondslag. die de verrijzenis van Jezus Cristus aan ons geloovig en vertrouwvol hart aanbiedt.

Maar dat levendmakend geloof kwijnt bijwijlen, de troostende hoop vliedt heen, die verwarmende liefde bekoelt. Toch sterven zij niet! Neen, in de ure des gevaars stroomt door de Kerk van Christus een heilig vuur, een hemelsche stralengloed, die nieuwe geestdrift in de harten stort. In zulk een uur gevoel men Christus belofte bewaarheid: „Ik zal met U zijn tot het einde der eeuwen." Mogen wij heden zulk een uur beleven? Mogen wij in onze dagen dien gulden morgen begroeten? Een vurig: God zij dank, ja! welt ons op uit de borst.

Slaat uwe oogen naar Rome heen. De grijze Opperpriester viert zijn jubelfeest! En de vorsten der aarde rijzen van hun troonen om Hem te begroeten en zenden hun gezanten met koninklijke geschenken. En de volken scharen zich in feestelijke rijen en trekken in plechtigen pelgrimstocht naar de Eeuwige Stad, om neer te knielen aan de voeten van hun Opperpriester en Zijn zegen over hen en de hunnen af te roepen!

Dat schouwspel verlevendigt ons geloof, dat bemoedigt onze hoop, dat geeft nieuwen gloed aan onze liefde, die aan de Kerk van den verrezen Christus voor eeuwig verpand blijft.

ANTI-KATHOLIEKE BLADEN OVER DEN PAUS.

Dat het gouden bisschopsfeest van Z. H. Leo XIII ook in het niet-katholieke kringen alle aandacht heeft getrokken schrijft *Het Centrum* is met duizend bewijzen te staven. Talrijk zijn de artikelen en beschouwingen aan den regeerenden Opperpriester gewijd door bladen, die in den Paus niet huldigen den Stedehouder van Christus, maar daarom toch nog geenszins blind zijn voor de groote rol, welke de souverein van het Vaticaan in de Maatschappij vervult. En duidelijk schittert hierbij uit de groote, algemeene vereering; welke Leo XIII geniet, ook bij hen voor wie het Pausdom een gruwel en het Vaticaan „een burcht van duisternis en geestelijke tirannie" is. Hierin stemmen alle getuigenissen, alle artikelen, ook die van de meest anti-Roomsch-gezinde schrijvers overeen, dat de opvolger van Pius IX met gelukkige hand de Kerk heeft bestuurd, dat Hij in dat bestuur de schitterendste bewijzen heeft gegeven van hooge, eminente geestsgaven, dat Hij onder de groote mannen van zijn tijd zeker niet de minst groote is en dat Hij aan het eind dezer sceptische negentiende eeuw de gloriezonne van het Roomsche Pontificaat met nieuwen luister heeft doen schijnen.

In twee hoofdartikelen heeft de *Neue Freie Presse*, het groote liberale orgaan van Weenen, den regeerenden Opperherder gehuldigd. „Zij zijn talrijk," zoo schreef dit blad, de „triomfen, welke de Kerk heeft behaald gedurende de vijftien regeeringsjaren van Leo XIII, die met vaste, krachtige hand het scheepje van Petrus bestuurt, die de eene verovering na de andere maakt in gewesten, waar de Kerk geenszins domineerend is. Wij zien nieuwe bisschopszetels opgericht in het puriteinsche Schotland, kardinalen hun invloed uitoefenen in Engeland, dioceesen gevormd in Canada en te Montivideo, in China en in Japan, den Paus geregelde betrekkingen onderhouden met den Sultan, teneinde te Constantinopel een Roomschen patriarch te introniseeren, het schisma een einde nemen in de Armenische Kerk, een katholieken aartsbisschop zich vestigen te Bucharest, katholieke souvereinen de Kerk beschermen in Rumenië en Bulgarije, vier nieuwe dioceesen opgericht in Bosnië en Herzegowina, katholieke missiën zich voegen bij alle koloniale expedities in het zwarte werelddeel,— waarlijk, de daden van Leo XIII toonen, dat hij met volle recht den naam verdient van *grooten Paus;* want in weinige tijds heeft hij voor de Kerk meer gedaan dan een groot aantal zijner voorgangers te zamen."

In gelijken geest is een artikel gesteld van de *Vossische Zeitung*, een blad, dat steeds in de Cultuurkampfpers van Duitschland eene voorname plaats innam, en zich ook nu nog door zijn haat tegen het catholicisme onderscheidt. „Zijn politiek beleid," schrijft dit liberale orgaan, „heeft hem (Leo XIII) van overwinning tot overwinning gevoerd. Het beëindigen van den Cultuurkampf in Pruisen is voor een groot deel zijn werk. Zijn verzoening met de Fransche Republiek heeft zijn positie aanmerkelijk versterkt. Door zich toe te leggen op het bestudeeren der sociale questie, toonde hij te begrijpen, waar de hand moet worden aangebracht, om de onhoudbare toestanden in de moderne staten te doen veranderen. Wanneer hij niet altijd ten volle is geslaagd in zijn streven, lag dit minder aan zijn goeden wil, dan wel aan den druk en den drang der dingen, waartegen ook een Paus niet almachtig is. Maar dit kan ons niet weerhonden te erkennen, dat hij zijne taak begrijpt en ze op bewonderenswaardige wijze vervult tot bevordering der katholieke belangen."

Natuurlijk geeft de *Vossische Zeitung* hiermede haar anti-Roomsch standpunt niet prijs. Zij haast zich aan het bovenstaande toe te voegen, dat het Pausdom „een der grootste gevaren is, die de beschaafde wereld bedreigen" en dat het noodig is zijn invloed te bestrijden „omdat deze noodlottig is voor de vrijdenkerij."

Maar juist deze zwarte, anti-clericale achtergrond doet het in scherpe lijnen getrokken beeld de hulde des te krachtiger uitkomen. Juist omdat men de Kerk is blijven haten en bestoken, zijn de eerdied-betuigingen aan den Paus van zoo groote waarde.

De uitstekende gaven en hooge verdiensten van den regeerenden Opperherder te willen negeeren, ware — zoo heeft men ongetwijfeld geredeneerd — een volkomen dwaasheid, meer nog een bepaalde onmogelijkheid. Die gaven en verdiensten zijn klaar en tastbaar voor een ieder. En in bovenstaande citaten vindt men dan ook vrijwel de quintessens van wat in liberale en andere antikatholieke bladen ter gelegenheid van het jubilé des H. Vaders is geschreven. Geschreven ook in Nederland. De *Telegraaf* bevatte op 19 Februari een van groote waardeering getuigend artikel. terwijl een anti-revolutionnair orgaan de *Zeeuw*, in de volgende termen over den hoogen jubilaris sprak: "Leo XIII de vreedzame, de wetenschappelijke man, de leerling of volgeling van Thomas de Aquino, heeft getoond met eere den Pauselijken stoel te kunnen bezetten. Zijn leven strekt der Kerk, die tot hem opziet als tot haar hoofd, tot eere. Zijn liefde tot het volk, vooral duidelijk gebleken door de encycliek *Rerum Novarum*, geven aan Leo XIII een plaats der eere onder de gekroonde hoofden van Europa, ook bij hen, die in kerkelijk opzicht door een afgrond van den Paus en van het Pausdom gescheiden zijn."

Er is inmiddels ééne zaak, die pijnlijk treft in het huldebetoon der liberale pers aan Leo XIII. Men tracht die hulde te maken tot een smaad voor Pius IX. Men tracht den tegenwoordigen Opperpriester in tegenspraak te brengen met zijn voorganger. Men tracht te betoogen, dat, waar Leo XIII de hand opheft tot zegenen, Pius IX slechts wist te vervloeken, en de wegen dezer beide Opperhoofden der Kerk geheel uiteenloopen.

Is het wel noodig aan te toonen, dat de smaad, welke thans wederom den zoozeer verdrukten Pius wordt aangedaan, even onverdiend is, als onedel?...Het liberalisme, dat vooral tijdens de regeering van Pius IX zijn zegewagen deed rollen door Europa, kan het dien Paus niet vergeven, dat hij het valsche der liberale leer op zoo scherpe wijze in het licht heeft gesteld. Men kan het Hem niet vergeven, dat Hij pal heeft gestaan voor de rechten der Kerk en de misdadige doeleinden heeft verijdeld van hen, die Rome trachtten mee te sleepen in den maalstroom der Revolutie. Vandaar die vinnige haat, welke door de jaren niet is verminderd

De hoedanigheden en manieren der menschen verschillen en in dezen zin is Leo XIII zeker een andere dan Pius IX. Evenzoo kan ook de wijze van optreden een andere zijn. Maar men bewere niet, dat de tegenwoordige Opperherder zegenen zal, wat door zijn voorganger werd veroordeeld. Als Paus zijn beiden dezelfden, zijn Leo en Pius de Ste-

dehouders van Jesus Christus, die dezelfde leer hebben te verdedigen, dezelfde beginselen hoog te houden, dezelfde waarheid te verkondigen tot het einde der eeuwen!

Homenaje de Gratitud.

Me confieso obligado con la más cordial gratitud para con el Señor Doctor Henrique Ferguson, por la operación ocular que acaba de practicarme con el más brillante y feliz éxito.

Há para seis años que me sentí invadido de cataratas, en el ojo derecho primero y después en el izquierdo; por lo que á los tres años, la progresiva disminución de la vista, dió por resultado una ceguera total.

La merecida fama del señor Doctor Ferguson, en el delicado ramo de la ciencia á que se ha dedicado, se difunde yá por todas partes; y es así que, penetrando á Duaca, uno de los Municipios de Barquisimeto en el Estado Lara de los Estados Unidos de Venezuela, lugar aquel de mi residencia, resolví venirme á esta isla hospitalaria, donde de las hábiles manos del señor Doctor Ferguson. he recibido de nuevo la facultad de ver, uno de los inmensos beneficios que me ha restituido el Criador Omnipotente. Gracias infinitas á El, de quien proviene todo bien.

Presento al señor Doctor Ferguson este público testimonio de mi agradecimiento, que perdurará en mi mientras aliente la vida, y que trasmito también á mis descendientes.

Manifiesto asimismo mi reconocimiento muy sincero al piadoso personal del Hospital de Caridad por las finas atenciones que me dispensaron en los dias que he pasado allí. ¡ Que Dios proteja tan benéfica institución.

Curaçao : 29 de marzo de 1893.

JOSÉ A. PÉREZ.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 2e. kwartaal 1893 tot en met den 10 April a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Rosario C. de Gonzalez, Carlos Quintero 2, P. H. Leon, Loge Igualdad, Emmeli Henriquez, Lopez Gonzalez, Ceferina Sterling, A. Tobler, Pacifico Seyorra, Francisca L. de Cadieres, Juciliana Damen, C. C. Evertzs, Pablo Ruiz, Leonor Martijn, Denisia Elizabeth de Jongh, Rosario C. de Gonzalez Rodil, Avelino Rosas C., H. S. Montcastle, Rafael Vargas O, J. M. Perila Sutil, Isabel J. Mejias, A. M. Chumaceiro Az., Ereciana Corco, Domingo A. Hernandez y familia, J. E. v. d. Meulen Jr.

Niet voor verzending vatbaar :

Een onvoldoend geadresseerd drukwerk aan El Geral, New York.

Aangeteekende stukken :

Mère Francisca, Irene Valencia, Federico Rodriguez, F. H. Neuman, en H. Frie.

NEDERLAND.

H. M. de Koningin-Regentes bracht den 2 Maart onverwacht een bezoek aan het „Huis van Barmhartigheid', Z. Binnensingel n°. 21.

H. M. arriveerde te half vijf, toen de klassen waren geëindigd. De hooge bezoekster, die door de directrice, mej. A. M. v. d. Spek, werd rondgeleid, vroeg evenwel het werk der leerlingen te zien. Zij bezocht verder alle zalen, waar de verheugde kinderen luide : „Lang leve de Koningin!" riepen. H. M. bezocht ook de ziekenzaal, waar juist een jeugdige patient was. Zij sprak het kindje vertroostend toe, gaf het de hand, en nam het blijkbaar geheel voor zich in. De kleine toch zeide tot H. M.: „Zie, daar staat mijn pop. Die heet Jan."

Bij het vertrek, dat even over 5 uur plaats had. betuigde H. M. aan de directrice, die zij ten afscheid de hand drukte, haar tevredenheid, zoo over de netheid van het gesticht, als over de gezondheid en de vorderingen der kinderen.

De schooljeugd, die op de straat had staan wachten, vergezelde bij het wegrijden zoover mogelijk het rijtuig van H. M.

BUITENLAND.

Rome.-Vrijdag, 3 Maart was het vijftien jaar geleden, dat Leo XIII als Paus gekroond werd. Te dier gelegenheid droeg de Paus eene plechtige H. Mis op in de Sixtijnsche kapel. De aanvragen om toegangkaarten waren enorm in getal, maar aan verreweg de meeste kon niet voldaan worden, daar de kapel slechts een duizendtal plaatsen bevat. Er is daarom sprake van geweest, de plechtigheid in de St. Pieter te vieren, maar dr. Lapponi had den Paus die vermoeienis stellig verboden. De lijfarts had liever gezien, dat de geheele plechtigheid tot later ware uitgesteld, maar Paus Leo wilde daarvan niet hooren en verzekerde, dat hij zich weer volkomen hersteld gevoelt.

— De maçonnieke genootschappen en de liberale pers blijven het volk ophitsen tegen de feestelijkheden. Dat hunne stokerij geen weerklank vindt bij de eigenlijke Romeinsche bevolking, toont het feit, dat op een feestmaal van kooplieden en winkeliers der stad een hunner, een signor Rossi, opstond en een heildronk uitbracht „op Leo XIII, die de stad in 24 uren zooveel laat verdienen als zekere heeren, die veel praten maar niets doen, in een geheel jaar kunnen." De toost werd daverend toegejuicht.

— Den 2 Maart vierde Leo XIII zijn 83sten verjaardag. Bij de ontvangst der kardinalen en prelaten, die hem kwamen gelukwenschen, hield de H. Vader eene rede, welke eene weerspiegeling was van de groote blijdschap, die hem vervult over de schitterende viering van zijn jubilé. Z. H. wees er a. op, dat zelfs de reusachtige St. Pieter te klein is geweest om allen te bevatten, die de jubelmis wilden bijwonen. De Paus zinspeelde ook op de beroeringen, die de wereld thans te lijden heeft, en eindigde met de woorden : Het natuurlijk bewustzijn van de volken drijft hen zich te vereenigen in den schoot der Kerk, zonder welke noch rechtvaardigheid, noch orde mogelijk is.

— Behalve van de vorstelijke personen heeft de H. Vader ook van tal van vereenigingen, orden, aanzienlijke particulieren enz. geschenken ontvangen, voornamelijk in den vorm van bijdragen tot den St. Pieterspenning. De hertog van Norfolk bijv. schonk den Paus eene chèque ten bedragen van *f* 40.000 pond oftewel een half millioen gulden! De keizer van Oostenrijk gaf 100.000 florijnen, de Engelsche en Iersche pelgrimages samen 110.000 pond (1 millioen 325 duizend gulden), de St. Vincentius-vereeniging 130.000 frs., de Katholieken van Noord-Amerika 200.000 dollars (een half millioen gulden), de Oostenrijksche adel 600.000 florijnen, enz. Men schat het totaal der ontvangen sommen tot dusverre op negen millioen lire.

— Zooals aangekondigd was, heeft de Paus 4 Maart een dankzegging in de Sixtijnsche kapel gehouden met de patriarchen, aartsbisschoppen, bisschoppen, de Maltezer ridders en het hof. Het *Te Deum* in de St. Pieter werd door het kapitel gezongen in tegenwoordigheid der kardinalen en diplomaten; meer den tienduizend personen woonden deze plechtigheid bij.

— Den 5 Maart heeft Z. H. de vertegenwoordigers van Columbië, van den vorst van Monaco, van Ecuador en van Argentinië ontvangen, die namens hunne staatshoofden den Paus gelukwenschen en geschenken aanboden. De gezanten zijn vervolgens in de St. Pieter op het graf van den prins der apostelen gaan bidden.

Kostbare geschenken heeft de Paus ontvangen van een Boeddhistisch vorst, den maharadja van Mysore, in Voor-Indië.

— De eerste audiëntie van aartsbisschop Vaughan bij paus Leo XIII was buitengewoon hartelijk. Zoodra Z. H. den engelschen prelaat waarde, wendde hij zich tot hem, en mgr. Vaughan omhelzende, betuigde hij zijn groot genoegen, hem als gast op 't Vaticaan te mogen ontvangen. In den loop van den daarop volgend gesprek zeide de Paus dat hij een waardigen opvolger voor wijlen kardinaal Manning gezocht en gevonden had, een geestelijken herder in wien hij te meer vertrouwen mocht stellen, omdat de overleden aartsbisschop van Westminster hem dien zelf had aanbevolen.

De Paus verlangde daarop — zegt de correspondent van *the Standard* nauwkeurig ingelicht te worden omtrent den toestand van de Kerk en de vorderingen van het Katholicisme in Engeland. Ook wendde Z. H. zich tot den mede tegenwoordig zijnden bisschop van Clifton, mgr. Clifford, en complimenteerde hem wegens den ijver, door hem steeds aan den dag gelegd voor Heiligen Stoel.

Zich daarop weder tot Mgr. Vaughan wendende, zeide de Paus dat door hem met het purper te bekleeden hij niet alleen de verdiensten en deugden van een in zijn land en bij de katholieke kerk in 't algemeen zoo hoog in eere staand prelaat beloonde, maar daarmede tevens zijn hartelijke erkentelijkheid uitdrukte voor de houding van het engelsche Gouvernement, dat zich altijd welwillende jegens de Kerk had betoond.

Kardinaal Vaughan ontving in de laatste dagen in het "English College" te Rome bezoeken van veel leden der engelsche katholieke geestelijkheid en van personen van aanzien, die te Rome verblijf bouden.

Ook dr. Logue, primaat van Ierland en aartsbisschop van Armagh, die mede voor zijn investituur tot kardinaal te Rome vertoeft, wordt met groote onderscheiding bejegend. Met kardinaal Ledochowski had Z. Emin reeds verscheidene conferenties, over de iersche aangelegenheden.

De Italiaansche bladen deelden mede dat dr. Vaughan en dr. Logue nog geruimen tijd te Rome zullen vertoeven. Eerstgenoemde zal, op zijn terugreis naar Engeland, Florence aandoen, waar koningin Victoria dan vertoeven zal. Z. Emin. zal er ongetwijfeld door H. M. in audientie ontvangen worden.

— Italie.—De verhouding van de Italianen tot de Duitschers, wier knechten zij zich gevoelen, is nooit van de hartelijkste geweest, maar nu hebben zich zelfs de grootste voorstanders der Triplice te Rome boos gemaakt op de Berlijnsche heeren.

Men kan het den Rijksdag niet vergeven, dat deze, de noodzakelijkheid niet inziende van de aangevraagde verhooging voor het gezantschap bij het Quirinaal, de zuinigheid heeft betracht en de verlangde 20.000 mark geweigerd. In deze eenvoudige zucht, om het Duitsche volk niet meerdere lasten op te leggen dan noodig was, zien de Italianen iets geheel anders : een bewijs van weinige sympathie namelijk.

Natuurlijk, de Italianen kunnen zich niet voorstellen, dat er afgevaardigden en parlementen zijn, die de financieële belangen des volks behartigen. Maar al heeft Italië altijd grootscheeps gedaan, met het gevolg dat het nu noodlijdend is, daarom volgen andere staten die taktiek nog niet.

Willen de Italianen met geweld boos zijn, — Duitschland kan er niet veel tegen uitrichten, en het is de vraag, of het er zich veel aan zal storen. Wat toch kan men anders doen dan de schouders ophalen, wanneer de Italiaansche pers roept : Ja, en het ergste is nog, dat dit beleedigende parlementsvotum gekomen is in een tijd, waarin de Duitsche keizer en zijne regeering allerlei betuigingen van hulde en eersten jegens den Paus ann den dag leggen.

Het is weer de eeuwige jaloezie, die Italië kwelt; anders niet.

— Men verzekert, dat den hertog van Aosta, gedurende zijn verblijf te London, gelast is koningin Victoria te gaan verzoeken, een bezoek te brengen aan de Italiaansche vorsten.

Alhoewel er nog geen antwoord gegeven is, voorziet men dat de koningin, op raad van Gladstone, naar Rome zal gaan. Zij zal het tegenbezoek van het koningspaar te Florence ontvangen.

Van een anderen kant wordt in diplomatische kringen verzekerd, dat zoo de koningin de uitnoodiging aanvaardt, zij incognito naar Rome zal gaan, onder den naam van gravin Balmoral, en zij ook een bezoek zal brengen aan den Paus.

Eer zijn er ook, die beweren, dat de jonge prins alleen naar Engeland is gegaan om...paarden voor zijn stoeterij aan te koopen, — iets wat minder belangwekkend is.

Frankrijk.— Uit de mededeelingen in de Fransche geneeskundige bladen blijkt, dat sinds 2 Februari het bestaan van cholera te Marseille officieel geconstateerd is; de epidemie heeft aldaar in den loop van die maand ogeveer 100 personen gedood.

De oorzaak van het onstaan der epidemie is onbekend. Er werden drie brandspuiten van besmetting in de onzindelijkste buurten waargenomen, van waar de cholera zich heeft verspreid. Enkelen beweren, dat de cholera sinds maanden voortdurend te Marseille heeft gewoed.

Thans schijnt de ziekte geheel geweken te zijn.

— Vijf Parijsche dames hebben besloten zich candidaat te stellen bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen. Het zijn mmes. Chatelain, directie eener revue ; Hubert en Bertier, die zich letterkundigen noemen ; Jarrethout, oud-marketentster en "ridder" van het Legioen van Eer, die de democratische richting vertegenwoordigt ; en Astié de Valsayre, secretaresse van een bond tot "bevrijding" der vrouw ! Ze hebben alles hetzelfde program : zij verklaren zich aan te sluiten bij het politiek streven der socialistische revolutionairen en willen verder nog verscheiden andere dwaasheden: dat de kinderen den naam der moeder dragen, dat de vrouwen schepenen mogen worden, dat jongens en meisjes gemengd worden opgevoed, dat haar de echtscheiding vergemakkelijkt worde enz. Kortom die dames blijken tot een lager peil van revolutie gezindheid, ongeloof en onzedelijkheid te zijn gedaald dan de ergste socialisten.

— Onder den nederigen naam van broeder Anselmus, verborg zich de persoon van een bekend edelman, den heer De Brecourt, die eertijds een der schitterendste rollen in de hooge kringen der Parijsche wereld speelde. Als nachtportier van "La Grand Chartreuse" is hij gestorven. De heer de Brecourt is driemaal gehuwd geweest, en zijne derde vrouw had hem een meisje geschonken. Toen hij eens van de jacht terugkeerde, ontlaadde hij zij zijn geweer in een haag, waarachter zich ongelukkigerwijze zijn kind bevond. De kleine viel doodelijk gewond ter aarde neder. De wanhoop van de heer De Brecourt was ontzettend groot. Toen nam hij het besluit, zijne droevige dagen in het klooster van de Grande Chartreuse te eindigen, waar hij tot aan zijn einde het nederigste en moeielijkste werk verrichtte.

— De drie parijsche katholieke bladen *La Croix, l' Univers* en *le Monde* richtten tot de katholieken van Frankrijk een oproeping, waarin zij, naar aanleiding van 's Pausen jongsten brief aan graaf Albert de Mun, tot een krachtig optreden der nauw aangesloten katholieke partij aanmanen, om allerwegen door vergaderingen, locale blad-

jes, brochures, plakkaten en vooral door geldelijke offers, voor een vastberaden katholieke politiek onder den bestaanden regeeringsvorm propagande te maken. Zij openen daarom een permanente inschrijving voor de *Ligue de propagande catholique et sociale* en doen vooral een beroep op het peninkske der minder bedeelden, zoowel als op grootere bijdragen der vermogenden, opdat de beweging in waarheid nationaal zij, en alle weldenkende katholieken aan Frankrijks wedergeboorte medewerken.

In de diocessen Blois, Chalons, Simoges, Nevers, Orleans, en Valence hebben openbare gebeden voor Frankrijk plaats gehad. In het diocees Beauvais wordt een negendaagsche oefening gehouden.

Duitschland. — Het *Central Volksblatt*, dat te Arnsberg verschijnt, waar Fusangel zich candidaat heeft gesteld, verwacht van hem, dat hij zijne candidatuur ter wille der partijtucht terugtrekke voor den Centrumscandidaat Bosse. Het blad wijst hem op zijne eigen woorden: men mag nooit den eenen Centrumsman tegen den anderen laten uitspelen. Intusschen is een derde dissident-Katholieke candidaat, vrijheer Von Fürstenberg, opgedoken, die verklaard heeft niet in alle punten met het Centrum mee te kunnen gaan. Het Katholiek orgaan verlangt van alle Katholieke kiezers, dat zij alleen op den heer Bosse stemmen.

— Men beweert, dat de meerderheid in den Bondsraad gunstig is gestemd voor de afschaffing der Jesuïetenwet, en dat het keizerlijk gouvernement binnenkort een wetsontwerp zal indienen, hetwelk allen orden zonder onderscheid toelaat zich in Duitschland te vestigen.

— Twee pelgrimages naar het H. Land worden thans georganiseerd: een te Munchen voor Zuid Duitschland, een te Keulen voor Noord-Duitschland.

De laatste gaat uit van de Palestinavereeniging en zal worden geleid door dr. Schriffers, rector der Mariakerk te Aken, die reeds meermalen als leider eener bedevaart is opgetreden. De pelgrims zullen in Jerusalem zijn op den tijd, dat daar het Eucharistisch Congres wordt gehouden (meer dan 30 Oostersche patriarchen en bisschoppen nemen daaraan deel) en zullen dit congres bijwonen. Op de terugreis zullen zij nog gedurende de jubiléfeesten te Rome aankomen en een audiëntie bij den H. Vader hebben.

Engeland.—De orangisten van Belfast, de Protestantsche hoofdstad der Iersche provincie Ulster, hebben een geheele reeks manifestaties op touw gezet tegen het *home-rule*-wetsontwerp van Gladstone. De eerste dier manifestatiën is reeds gehouden.

De manifestatie is van zeer ruw karakter geweest. De beeltenissen van Gladstone en Morley werden verbrand, en des avonds werd eene monstermeeting gehouden, waarop duizenden geen plaats konden krijgen. De heer Johnson, unionistisch parlementslid, stelde eene resolutie voor, houdende dat, als een parlement te Dublin wordt gevestigd, de "loyalisten" der provincie Ulster het niet zullen erkennen, zijnen wetten niet zullen gehoorzamen en de belastingen niet zullen betalen, die het voorschrijft. Deze resolutie werd aangenomen.

Aldus prediken de zoogenaamde loyalisten ronduit revolutie en maken zich in nog veel ergere mate schuldig dan de nationalisten aan datgene wat zij den laatsten steeds verweten hebben.

Dr. Kane scheurde vervolgens een exemplaar van de *home rule bill* aan flarden onder het luid gejuich der opgewonden vergadering.

Ten slotte werd op voorstel van Johnson een eed afgelegd, dat men de eenheid van Ierland met Groot-Brittannië tegen de autonomisten zou verdedigen, en in eene stemming, welke der dolzinnigheid tamelijk nabij kwam, ging de tot dweepzucht geprikkelde menigte, die door vrees voor "overheersching der papisten" beheerscht wordt, eindelijk uiteen.

— Gladstone bestreed den eersten *Maart* in het lagerhuis de motie van Thomson, aandringende op eene nieuwe munt-conferentie; hij noemde het goud de beste standaard, als varieerende het minste. Ook de minister van financiën, sir William Harcourt, bestreed het voorstel. De Brusselsche muntconferentie, zeide hij, was mislukt ten gevolge van het ontbreken van een vast plan, waarmede Amerika, als de meest belanghebbende, voor den draad had moeten komen.

— De familie Vaughan, waartoe de tegenwoordige Kardinaal-Aartsbisschop van Westminster behoort, telt onder hare leden vele geestelijke personen. Een overleden broeder van den Kardinaal, R. B. Vaughan, Benedictijn, was de 2e Aartsbisschop van Sidney (Australië). Een andere broeder is de Benedictijn Hieronymus Vaughan, eerst prior te Fort Augustus (Schotland), tegen wien de protestanten in Engeland een protest in de wereld gezonden hebben, wijl hij te Charltonon-Hardy, bij Manchester, eene nieuwe orde, die der missionarissen van Gregorius den Groote, ter bekeering van Engeland, gesticht heeft. Een 4e broeder, Bernard Vaughan, is Jesuïet, en nog 2 anderen zijn seculiere Priesters. Daarenboven is de bejaarde bisschop Vaughan van Plymouth een oom van den Kardinaal en nog een ander oom is redemptorist. Ongetwijfeld zullen weinig familiën zoovele dienaren aan de Kerk geschonken hebben.

— Koning George I van de Tongar eilanden, in de stille Zuidzee, is overleden. De bewoners dezer eilanden zijn allen tot het christendom over gegaan. De eilanden werden door de Nederlanders in 1643 ontdekt. Het voornaamste eiland is Tongabatoe of Amsterdam.

Oostenrijk.— De Keizerin leidt in de laaste jaren een zwervend leven. Op Corfu heeft ze een paleis, maar meestal is H. M. op reis, en laastelijk was ze in Spanje, toen te Parijs en verleden week in eens weêr te Génève. Was dit trekken vroeger misschien voor H. M. een geneesmiddel voor velerlei onrust en verdriet, thans wordt het geneesmiddel langzamerhand erger dan de kwaal. Van beteekenis is dan ook het bericht, dat keizer Frans-Jozef naar Zwitserland is gereisd, om aan zijne gemalin een bezoek te brengen. Er wordt bij gevoegd, dat Hr. Ms. gezondheids-toestand in den laatsten tijd veel te wenschen over laat, en dat haar echtgenoot zal trachten, haar over te halen, eens rust te nemen, en weer eens kalm aan zijne zijde te Weenen te gaan wonen.

— In het Hongaarsche volkshuis werd van regeeringswege mede gedeeld, dat te Buda-Pesth, eene groote, internationale veemarkt zal worden ingevoerd. Nog is de regeering, in het belang van den landbouw, voornemens, eene wet in te dienen tot bevordering van het kleine grondbezit. Daartoe zullen gedeelten van het staatsdomein en, met goedkeuring der geestelijkheid, van de kerklanden in kleine deelen worden gesplitst. Door die te verhuren, hoopt de regeering eene landbouwende middenklasse in het leven te roepen.

— De Hongaarsche Bisschoppen hebben een vergadering gehouden in de hoofdstad, om te beraadslagen over een aan den Paus, den Keizer en de regeering te richten adres over de ontwerpen, die deel uitmaken van het afgekondigd kerkelijk staatkundig regeeringsprogram.

Portugal. — Het programma van het nieuwe kabinet is door den minister-president in de kamer ontwikkeld. Omtrent de betaling der staatschuld wordt gezegd, dat de regeering zooveel zal betalen, als het met de middelen der schatkist is overeen te brengen. Zonder zorgvuldige overweging zullen ook geen nieuwe lasten worden opgelegd, en in geen geval zullen de octrooien worden verhoogd of de belastingen, die den werkman het meest drukken. Aanmerkelijke beperking der uitgaven zal het voordurend streven der regeering wezen.

Rusland.—Het bericht van het *Journal des Débats* volgens hetwelk in Rusland volstrekt geen sprake is van het beantwoorden van het bezoek aan Kroonstad, wordt bevestigd.

De *Kronstadsky Noistrik*, het orgaan van den Russischen minister van marine, bespreekt het gerucht, dat een Russisch eskader in den loop van den zomer eene Fransche haven zal bezoeken, en verklaart tegenover de Fransche bladen, die deze zaak reeds als uitgemaakt beschouwen en met meer of mindere waarschijnlijkheid deze of gene haven als zoodanig aanduiden, dat werkelijk aangaande deze zaak nog niets hoegenaamd bekend is.

Bulgarije.— Te Tirnovo heeft de bevolking zich meester gemaakt van den metropolitaan Clement, een bekend voorstander der Russische voogdij, wegens het houden van eene voor de tegenwoordige instellingen en vorst Ferdinand beleedigende redevoering, ter gelegenheid van 's Vorsten verjaardag.

Egypte.— Tusschen den Engelschen zaakgelastigde en den Khedivé zijn waardeerende verklaringen gewisseld over de maatregelen tot onderdrukking van den slavenhandel.

Azie.—Nassr-Eddin, koning van Perzië, is voornemens weder een nieuw bezoek aan Europa te brengen. De vorige reis is hem zeer goed bevallen; alleen hebben de officiëele plechtigheden hem toen wat vermoeid. Hij is daarom voornemens, ditmaal incognito te reizen. De Shah zal weder de voornaamste landen bezoeken.

Japan.—De Japanneezen stellen hoogen prijs op westersche beschaving, maar van de dwaze vrouwenemancipatie willen zij niets weten. De regeering heeft bij de Kamers een wetsontwerp op de drukpers ingediend, waarbij o. a. den vrouwen verboden wordt de betrekking van redacteur of directeur aan een blad te bekleeden. „Dit ambt," zegt de memorie van toelichting, „past geen vrouwen en behoort alleen te worden waargenomen door mannen van minstens 21 jaar."

Dus ook het vroegrijpe 13 jarige journalistje, dat het New-Yorksche weekbladje *Sunny Hour* redigeert, bestemd voor knapen van denzelfden leeftijd, zou in het land van den Mikado niet terecht kunnen en zijn hoepel en tol weer moeten gaan opzoeken.

Afrika.—In Neder-Congo, waar de Belgen thans de gevestigde oppermacht hebben, is de slavernij uitgeroeid, maar dat is het geval nog niet in de oostelijke grensstreken, waar dapperen als Joubert, Jaques, Long harde kampen met de Arabieren te strijden hebben. Zij verkeeren in nood en hebben kanonnen, geweren en munitie noodig. Uit België, waar openbare inschrijvingen worden, zal hun dat alles worden toegezonden.

In Neder-Congo zullen zich eerlang, op verzoek van koning Leopold, Trappisten vestigen, om den inboorlingen den godsdienst en den landbouw te leeren en zelf ontginningen aan te vangen. Liefdezusters uit Gent zijn er reeds en voeden als ware Chistelijke moeders honderden negerkinderen op, die haar worden toevertrouwd.

— Carthago heeft weder een aartsbisschop, Afrika een niewen primaat. Bij het overlijden van kardinaal Lavigerie, die aartsbisschop van Algiers en van Carthago was, volgde hem in eerstgenoemd diocees terstond zijn coadjutor op, maar de zetel van Carthago, waaraan ook het primaatschap verbonden is, bleef vacant, totdat thans de keuze gevallen is op pater Charmetant.

De niewe primaat vaa Afrika is een Franschman.

De thans benoemde aartsbisschop van Carthago werd in Juni 1844 te Saint Maurice l' Exil nabij Vienne (Isére) geboren. Drie en twintig jaren oud verliet hij het groot seminarie van Lyon en scheepte zich in naar Algiers, waarheen hem de geneesheeren hadden gezonden tot herstel zijner geschokte gezondheid. Hij was van plan er slechts eenige maanden te vertoeven en eerst na twaalf jaren van vruchtbaren arbeid keerde hij terug.

Zoodra Mgr. Lavigerie in Afrika kwam viel zijn oog op den jeugdigen en ijverigen priester en besloot hij hem aan zijn bisdom en missie werk te verbinden.

Pater Charmetant was de eerste missionaris van kardinaal Lavigerie.

Hij gaat thans als aartsbisschop van Carthago, als primaat van Afrika in naam der kerk dit mohamedaansche land, reeds bezaaid met katholieke tempels, besturen.

De kerk en Frankrijk stellen hun hoop op Mgr. Charmetant, die daaraan ook dan ten volle beantwoorden en beider invloed in Tunis zal bevestigen en vermeerderen.

Amerika — Naar schatting van den rechter Parker te Fort Smith (Arkansas), zijn in de Vereenigde Staten in 4 jaren niet minder dan 25,000 moorden gepleegd. Volgens de officieele verslagen, is het aantal 20,557. Men gelooft, dat in eenige Staten meer moordenaars gelyncht dan op wettige wijze ten dood gebracht zijn.

VERSCHEIDENHEDEN.

Schapen worden niet algemeen als lastdieren gebruikt, maar in een groot deel van Noord-Westelijk Eng. Indië dragen duizenden schapen verscheidene mijlen ver de koopmanswaren, welke door de eigenaars voor de wol hunner schapen gekocht. De bergpaden over het Himalaya-gebergte zijn zoo steil, dat men aan schapen, die vaster op hunne pooten staan dan grootere dieren, de voorkeur geeft om lasten te dragen.

Het gewicht van den last voor ieder schaap is van zestien tot twintig pond. De schapen worden van dorp tot dorp voortgedreven, terwijl zij de wol nog op hebben en in iedere plaats scheert de eigenaar zooveel wol af, als hij daar verkoopen kan en dan moet het schaap datgene dragen, wat hij voor de wol inruilt. Als de geheele kudde geschoren is, keert hij naar huis terug en draagt ieder schaap zijn pakje.

Te Saïgon is kortelings de engelsche luchtreiziger Victor Valazie verongelukt. Het valscherm, waarmeê hij neerdaalde, ging eerst niet open, en toen het eindelijk openging — een paar honderd meters boven den grond — kreeg de luchtreiziger een zoo hevigen schok, dat hij den stok losliet en neerstortte. Hij viel met het hoofd naar beneden door het dak van een bierbrouwerij en was onmiddellijk dood.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *23 Marzo.*— Reclámonan di Mess: Ch: de Lesseps, Blondin i Baihaut a ser rechazá.

Servicio funebre di Mr. Jules Ferry a ser tené den capilja di Luxembourg.

Cada municipalidad a mandá un delegado.

Roma.— Nan a descubri 8 bom di dinamita den palacio Marignoti.

Paris, *25 Marzo.*— Den cementerio di St. Dié, nan a rendi honor militar na cadáver di Mr. Jules Ferry.

Na consecuencia di un moción, pidiendo disolución di Cámara, rechazá pa gobierno, Cámara di diputádonan a sostené gabineto coe 314 voto contra 200.

Ayera arbitronan di lamar di Behring a reuni na Paris.

Nan ta anunciá morto di gobernador di Moscou.

Un huracán a distruí masjár población den e estádonan situá na rio Missisipi

Noticia di Rio Janeiro ta bisa koe revolucionarionan a saqueá e ciudad Dalgretto.

Paris, *28 Marzo.*— Mr. Challemel- Lacour ta electo presidente di Senado.

Mr. Brands, corresponsal di un courant alemán, koe a anunciá koe un jioe homber di president Carnot a recibí placa di Companía di Panamá, a ser inmediatamente sacá fó di Francia.

Conde di París a publicá un manifiesto, dirigí na e comité realista.

Londres.— Un moción di Mr. A. Balfour, koe objeto di censurá gabinete, a ser rechazá pa Cámara di comunes pa un mayoría di 47 votos.

Mess Hobs, Wright i Newman, directornan di Liberator, a ser condená na trabao forzá.

OPENBARE VERKOOP.

Maandag den 10n. dezer des middags ten 12 ure zal in het openbaar worden verkocht ten overstaan van den Heer J. H. Schotborgh, Notaris alhier, het effect toebehoorende aan de erfgenamen van Mevrouw de Weduwe J. A. F. Hellmund, bestaande uit twee woonhuizen, (het eene vroeger bewoond door de overledene en wijlen den heer N. F. Spencer, en het andere door den heer G. W. F. Hellmund) met regenbakken en verscheidene afdaken.

De veiling zal geschieden in het verkoophuis van den heer *M. P. Curiel*; terwijl de koopbrieven en veilingconditiën ter inzage van gegadigden zijn neergelegd ten kantore van den voornoemden Heer *J. H. Schotborgh*.

Curaçao 1 April 1893.

Estaquio Gabriel Lopez

Y

Josita Pacheco de Lopez

se ofrecen a sus amigos y relacionados en su nuevo estado.

Curazao Marzo 18 de 1893.

J. S. SCHEIDELAAR.

Caja Grandi — Otrobanda

a ricibi koe ultimo vapor flor blancoe, pretoe i di toer sorto di color, grandi i chikitoe, masjar boenita i barata.

Curaçao, 1 April 1893.

AVISO.

Para evitar pasos judiciales, se suplica á los deudores de la casa mercantil DANIA & Cº, en liquidación, se sirvan pagar sus cuentas dentro de quince días al infrascrito, apoderado del Señor J. H. Dania, encargado de la liquidación.

VAN DAALEN

Abogado.

Curazao, Marzo 22 de 1893.

DE praktizijn J. H. VAN DAALEN zal voortaan te spreken zijn hetzij ten zijnen woonhuize hetzij in den winkel van den heer *A. Statius Muller*, Breede Straat. Overzijde.

La vara mágica mendigo.

Cierto dia llegóse un mendigo á un monasterio y pidió una limosna, pero á esa época había en el país una gran carestía y la limosna le fué rehusada. Marchóse el mendigo lamentándose. El prior sin embargo, se movió á compasion y dijo: "llamad á ese pobre hombre atrás y dadle el último bocado que haya en el monasterio." Al recibir el pan de manos del religioso el mendigo tendió su vara en el suelo y al recogerla de nuevo, viose brotar del mismo lugar donde había estado la vara, una fuente de agua pura y cristalina.

Esta es la historia de una fuente que aun existe en cierta aldea de Francia. No vemos inconveniente en creerla, pues que la lección es más importante que el hecho. La benevolencia y la gratitud valen más que las cosas ú objetos que las manifiestan.

Los siglos han seguido su pesado vuelo. El monasterio está hoy convertida en ruinas, y los monges no existen ya, pero las avecillas cantan con regocijo sobre las quebrantadas paredes y el agua de la fuente del mendigo sigue siendo tan dulce como nunca. Aun hoy dia los transeuntes beben de ella, mostrándose tan agradecidos de poder apagar con ella su sed como el mendigo lo estuvo con el pan del prior.

No está al alcance de todos poder recompensar un favor con tanta esplendidez como la hizo el mendigo pero al menos sabemos apreciar la buena suerte cuando esta nos toca.

Hemos recibido últimamente una carta que concluye con estas palabras: "Doy á Vds. permiso para hacer público este milagro." Dice el autor de dicha carta que ha estado sufriendo por mucho tiempo de enfermedad del corazón. "Me era imposible andar," dice, "ó moverme sin esperimentar palpitación alarmante y otros síntomas que me ocasionaban mucha inquietud. Mi médico me ordenó el iodo y otras medicinas, pero ninguna de ellas me aliviaba. Por casualidad un dia uno de sus folletos llegó á mis manos, y después de haber tomado tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, mi enfermedad me abandonó por completo. (Firma) FRANCISCO RUEDA, Calle de Tendillas de Santa Paz, Núm°. 27 Granada, Octubre 14 de 1892."

"Este milagro" como lo llama el Señor Rueda, "puede esplicarse fácilmente sobre principios naturales. Dicho señor era víctima de la indigestión y dispepsia y sus dolencias en el corazón eran uno de los síntomas y resultados de esa común y peligrosa enfermedad. Los venenos procedentes del estómago en cuyo órgano reinaba la dispepsia esparciendo el malestar por todo el cuerpo, eran lo que ocasionaba todo el daño. Es verdaderamente lástima que la gente ignore de donde procede casi siempre las enfermedades, es decir, de los órganos debilitados y entorpecidos de al digestion, y que no sepan que los seria fácil hacer deliberadamente lo que el Sr. Rueda hiciera por una casualidad, ó sea, emplear el Jarabe Curativo de la Madre Seigel desde luego que se manifiesten indicios de algún desórden, pero este caso y otros idénticos les servirá de lección.

"Me dirijo á Vds. para participarles" dice otro corresponsal, "que he estado sufriendo durante cinco años con una enfermedad en el estómago, y ninguna medicina pudo aliviarme de los dolores ni del vómito. Casi todo lo que comía ó bebía lo devolvía un cuarto de hora después. Tantos y tan crueles eran los dolores que sufría, y en tan diferentes partes del cuerpo, que no parecía sino que era yo víctima de varias enfermedades á la vez.

"No obstante, después que empecé á emplear el Jarabe de la Madre Seigel, me curó por completo en menos de un año. De Vds. Afmo. (Firma) SEBASTIAN JIMÉNEZ, Medina. Sidonia (Cádiz), Septiembre 29 de 1892."

Nada misterioso hay en esto. En lugar de ser víctima de varias enfermedades, nuestro amigo lo era solamente de una, ó sea la indigestión y dispepsia lo cual era lo bastante. Afortunadamente ese remedio tan eficaz y tan conocido ya, curó dicha enfermedad y le dejó tan saludable y fuerte.

El mendigo pidió pan. Ya contaba con el apetito. El Jarabe de la Madre Seigel hace más, pues dá el apetito y la digestion á los que están á punto de morir en presencia del alimento que no pueden tomar.

GEBROEDERS MARGRY EN SNICKERS

NEDERLAND ROTTERDAM.

Groot atelier van alle soorten van marmer-, steen-, koper-, ijzer- en houtwerken.

Specialiteit in alle soorten van monumenten.

Op aanvrage worden teekeningen gratis toegezonden.

De prijzen zoo redelijk mogelijk.

De verzending der stukken naar Curaçao geschiedt in goede verpakking, verzekerd, en vrij van alle onkosten.

TE KOOP

BIJ

J. S. SCHEIDELAAR

Breedestraat — Overzijde

Vaatjes loodwit in olie en andere verwwaren — lijnolie — raapolie — blauw in groote en kleine bollen — Plaatijzer — Douglaspompen — koperen kranen voor regenbakken — buizen in- en uitwendig vertind voor putten en regenbakken — bankschroeven — mokers — draadnagels — roodkoper in bladen — maten en gewichten — ECHTE Cooijmans-likeuren en elixir — Holl. sigaren — zwarte thee — cocos zeep — Eau de Co ogne — papier en enveloppen — Schoolschriften — pennen boekjes goud — Wierook — lampenpitten en glazen — Holl. flanel, etc. etc.

Curaçao, 14 Januari 1893.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	3	Feb.	15	Feb.	25	Maart.	7	Maart	16	Maart.	25
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	21	Maart.	3	,,	13	,,	22	,,	31
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	22	,,	4	,,	14	,,	23	April.	1
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	23	,,	5	,,	15	,,	24	,,	2
Vertrekt van ,,	,,	11	,,	23	,,	6	,,	15	,,	24	,,	3
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	12	,,	24	,,	7	,,	16	,,	25	,,	4
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	28	,,	9	,,	18	,,	28	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	18	Maart.	1	,,	10	,,	19	,,	29	,,	8
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	1	,,	10	,,	20	,,	29	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	2	,,	11	,,	21	,,	30	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	21	,,	3	,,	13	,,	22	,,	31	,,	11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	22	,,	4	,,	14	,,	23	April.	1	,,	12
Komt aan te NEW-YORK..	,,	28	,,	10	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb.	22	Maart.	4	Maart.	14	Maart.	23	April.	1
Komt aan te MARACAIBO......		23		5		15		24		2
Vertrekt van "		28		10		19		29		8
Komt aan te CURAÇAO........	Maart.	1		11		20		30		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA - S. A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO.